

Βλέπω ν' ἀπολιθώνονται
τὰ λείψανα τῆς πτώσεως,
καί ρόπαλ' ἀνορθώνονται
χάριν τῆς Ἀνορθώσεως.

Μὰ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί νὰ κάνω,
τί τρομάρα παντοῦ περιεσῆ...
οὐρανός γαλανός ἀπὸ πάνω,
κι' ἕνας κι' ἄλλος μοῦ λέει: τίς εἶ;

Τὸν κλεινὸν τῆς Παιδείας ἀστέρη
τὸν κυττῶστὰ λουτρά τοῦ Βισσού,
κι' ἐγὼ βλέπω πυγμαίης ἐδῶ πέτρα,
κι' ἔθπου πάω μοῦ λέει: τίς εἶ;

Χωροφύλακες φθάνουν ξιφηρείς
καί μέ ψάχνουν μέ χερί θρασύ,
Φιλελεύθεροι τρέχουν φρενήρεις
καί μέ ζύλα μοῦ λέει: τίς εἶ;

Ἀνορθώσεις ἠμῶ τῆς πατρίδος,
ποῦ τῆς ψάλλεις πολλάκις καί σύ,
καί Στρατός ἐκ Πατρῶν καί Χαλκίδος
μέ ταμπούρα μοῦ λέει: τίς εἶ;

Γεῖά σου γεῖά σου, Λευτέρη, φωνάζω,
ποῦ δὲν βάζεις νερό στὸ κρασί,
ποῦ καινούριο μᾶς ἔκανες κᾶζο,
κι' ἐρωτῆς τὸν καθένα: τίς εἶ;

Μὰ χάρι' στῆς Ἐθρώπικης καί τῶρα
ραχατεύουν τιτλοῦχοι χρυσοί,
κι' ἐγὼ ψήνω ἐδῶ μᾶς στὴν ψώρα,
καί ψειρῆδες μοῦ λέει: τίς εἶ;

Ἐνθεν κάκεθεν ἔτρεχε πεζούρα καί καθβάλα,
βροντῶντας πάλι κεραυνούς ὁ Ζεὺς ἀπὸ ψῆλα,
κι' ὅπως ἀκούς νὰ βράζουμε ρεβίθια' στὴν τσουκαλά,
ἔτσι καμπόσοι βράζανε γι' αὐτὸν τὸν Τσουκαλά.

Τί φοβερά Κυριακή,
ὅπου θὰ μείν' ἱστορική.

Κι' ἔξω τὸν νόμον ἐξιμνοῦν τὸν ἀναστηλωθέντα,
μὰ κἀτι κουτομόνης καί βλόκας μέ πατέντα
δὲν ξέρω πῶς ἔμνηθησαν τῆς Σάμου τὸν Κοπάση,
κι' ἐγὼ τοὺς εἶπα τότε:

καλοὶ μοῦ πατριῶται,
κι' αὐτὸς γιὰ τὴν Ἀνορθοσι καλῶς νὰ μᾶς κοπιᾶση.

Κατόπι τῶσων, Φασουλῆ, πολεμικῶν θριάμβων,
ὅπου τὸ θάμβος προκαλοῦν πατριωτῶν ἐκθάμβων,
ὁ κύριος Πρωθυπουργός θὰ πάη στὰς Καλάμας
νὰ πῆ πῶς δὲν στεκόμαστε καθόλου στὰ καλά μας.

Φ. — Χόρευε, Πατρίδα μάννα,
Συνταγμάτων μαλαγανά,
ποῦ πολλῶν χαλῆς τὰ πιάνα.

Ἔγεις Σύνταγμα καινούριο στήριγμα σου κι' ἀποκοῦμπι,
τὰ παλιὰ Συντάγματα ἄστα,
καί τραγοῦδα τὸ γιαιοῦμπι
κι' ὅλα τὰ κεφάλια σπάστα.

Τὸ νὰ σπᾶς Ρωμῆρὸν κεφάλια τῶν γραφῶν τὸ ροζικὸ σου...
Π. — Κι' ἐγὼ τώρα, Φασουλῆ μου, θὰ τακίσω τὸ δικό σου.

Τάδε Λευτέρης τρανολαλεῖ καί πυρπολεῖται καί πυρπολεῖ.

Ἐμπρός, Στρατὴ μου,
σάλπιγξ σημαίνει,
δάφνη πολέμου
σὲ περιμένει.

Πρὸς τὰς Ἀθῆνας
βιάσει τώρα,
καί σὲ κηφήνας
δῶσε σπαλιόρα.

Βούλωσε, σφάλα
στόματα λάλα,
δρόμους, πλατεῖας νὰ κατακλύσῃ,
καί συγκεντρώσεις νὰ διαλύσῃ.

Ἐστὸς ἐλλοχοῦντας
κι' ἀδολεσχούντας
καί' σ' αἵς ρεμπέταις
φέρετε μοῦρα
μέ τὰ ταμπούρα
καί τῆς τρομπέταις.

Ἄς πολεμήσωμεν τοὺς ἐκβακχούοντας
καί τὴν εἰρήνην ἀνησυχοῦντας,
ἄς ἐλλογεύωμεν τοὺς ἐλλογεύοντας,
ἄς ἐλλογοῦμεν τοὺς ἐλλογοῦντας.

Ἐποστριζώμεν
φίλους τριλιζόντας,
ἐπικηρύζωμεν
τοὺς Τσουκαλιζόντας.

Ἐμκι δυνάστης,
γαλακτικῆς πυκτικῆς,
Τσουκαλοσπᾶστης,
Τσουκαλοπῆκτης.

Κάτω καυκάλας
καί καυκαλάκια,
ποῦ δὲν τὰ βρίζουν ὅλα καλά.

Κάτω τσουκαλάς
καί τσουκαλάκια,
ποῦ μ' ἐνθουμίζουν τὸν Τσουκαλά.

Ὁ Ἐρωμῆρὸς, ἐπιστατιμένος τὴν κατάστασιν ἰδῶν,
στῆς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τὴν ὁδόν,
μόνο πῆγῃ παραπάνω, αἰζῶν πενηταοκτῶ,
συνορεύει μ' ἄλλα σπήττα καί μ' ὄριζοντ' ἀνοικτό.